

Hodnotenie energetickej náročnosti - energetické audity

2021

OBSAH

Úvod	3
1. Energetické audity podľa smernice o energetických službách	3
1.1. Požiadavky na energetické audity	3
1.2. Energetické audity v zákone o efektívnosti pri používaní energie	4
2. Energetické audity podľa smernice o energetickej efektívnosti	5
2.1. Požiadavky na energetické audity podľa smernice.....	5
2.2. Energetické audity v zákone o energetickej efektívnosti.....	6
3. Energetické audity podľa návrhu revízie smernice o energetickej efektívnosti	7
3.1. Zásadné zmeny pre povinné energetické audity	7
3.2. Navrhované znenie článku 11 smernice o energetickej efektívnosti	8
Záver	10
<i>Zoznam použitej literatúry</i>	11

Úvod

O energetických auditoch sa v odborných kruhoch intenzívne diskutovalo už zhruba pred štvrtstoročím. Podľa zahraničných skúseností sa na Slovensku vzdelávali odborníci, ale keďže energetické audity boli dobrovoľnou záležitosťou, trh s energetickými auditmi stagnoval.

Postupný nárast potreby energetických auditov začal okolo roku 2006, kedy Slovensko už bolo členom Európskeho spoločenstva a ako členský štát malo povinnosť transponovať európske smernice do národnej legislatívy. V tejto oblasti bola prijatá smernica 2006/32/ES o energetickej účinnosti konečného využitia energie a o energetických službách¹ (ďalej aj „smernica o energetických službách“).

Zameranie na zvýšenie energetickej účinnosti (zlepšenie energetickej efektívnosti) malo umožniť využívať možné nákladovo efektívne úspory energie hospodársky efektívnym spôsobom. Opatrenia na zvýšenie energetickej účinnosti mali viesť k takýmto úsporám energie a tak pomôcť Spoločenstvu znížiť závislosť na dovozoch energie. Posun smerom k energeticke účinným technológiám mal navyše podporiť inovácie a konkurencieschopnosť Európskeho spoločenstva, ako sa zdôrazňovalo v lisabonskej stratégii.

1. Energetické audity podľa smernice o energetických službách

V smernici 2006/32/ES bol definovaný energetický audit ako systematický postup na získanie dostatočných informácií o súčasnom profile energetickej spotreby budovy alebo skupiny budov, priemyselnej prevádzky a/alebo zariadenia alebo súkromných alebo verejných služieb, na identifikáciu a kvantifikáciu nákladovo efektívnych možností úspor energie a ktorého súčasťou je správa o príslušných zisteniach.

1.1. Požiadavky na energetické audity

V návrhu textu článku 5 je zdôraznená úloha verejného sektora v oblasti energetickej efektívnosti

Členské štáty mali zabezpečiť, aby pre aktérov na trhu iných ako sú distribútori energie, prevádzkovatelia distribučných sústav a maloobchodné energetické spoločnosti, ako napríklad ESCO, spoločnosti inštalujúce energetické zariadenia, poradenské a konzultantské spoločnosti z oblasti energetiky, boli k dispozícii dostatočné stimuly, spravodlivá hospodárska súťaž a rovnaké predpoklady na to, aby poskytovali energetické služby, energetické audity a opatrenia na zvýšenie energetickej účinnosti.

Na účely dosiahnutia vysokej úrovne odbornej spôsobilosti, objektivity a spoľahlivosti členské štáty tam, kde to považovali za potrebné, mali zabezpečiť dostupnosť vhodných systémov kvalifikácie, akreditácie a/alebo osvedčovania poskytovateľov energetických služieb, energetických auditov a ostatných opatrení na zvýšenie energetickej účinnosti.

¹ <https://eur-lex.europa.eu/legal-content/SK/TXT/PDF/?uri=CELEX:32006L0032&from=EN>

Bez toho, aby boli dotknuté články 87 a 88 zmluvy (týkali sa hospodárskej súťaže a štátnej pomoci), členské štáty mohli zriadiť jeden alebo viac fondov na podporu vykonávania programov na zvýšenie energetickej účinnosti a ostatných opatrení na zvýšenie energetickej účinnosti a podporu rozvoja trhu s uvedenými opatreniami. Medzi takéto opatrenia patrí aj podpora vykonávania energetických auditov, finančných nástrojov pre úspory energie a v prípade potreby, aj kvalitnejšieho merania spotreby a informatívneho vyúčtovania spotreby.

Členským štátom vznikla povinnosť zabezpečiť dostupnosť účinných vysoko kvalitných systémov energetických auditov, vytvorených s cieľom identifikovať možné opatrenia na zvýšenie energetickej účinnosti, ktoré sa budú vykonávať nezávisle pre všetkých koncových užívateľov, vrátane menších domácností, obchodných subjektov a malých a stredne veľkých odberateľov z priemyselných odvetví.

Energetická certifikácia podľa smernice parlamentu a Rady 2002/91/ES o energetickej hospodárnosti budov sa považovala za rovnocennú s energetickým auditom.

1.2. Energetické audity v zákone o efektívnosti pri používaní energie

Smernica 2006/32/ES bola do slovenského právneho poriadku transponovaná najmä zákonom č. 476/2008 Z. z. o efektívnosti pri používaní energie,² ktorý sa v praxi označoval ako zákon o energetickej efektívnosti.

Okrem definície energetického auditu, ktorá bola takmer identická s definíciou v smernici: „energetickým auditom je systematický postup na získanie dostatočných informácií o súčasnom stave technických zariadení a budov určených na používanie energie, na identifikáciu a návrh nákladovo efektívnych možností úspor energie; výstupom z energetického auditu je písomná správa“ boli zákonom určené subjekty, ktoré museli do určeného termínu zabezpečiť vykonanie energetického auditu. Táto povinnosť sa vzťahovala na vybrané podniky na štatistickej úrovni konečnej energetickej spotreby a to v oblasti priemyslu a pôdohospodárstva.

Termín prvého auditu závisel od výšky konečnej energetickej spotreby a opakovaný audit bol plánovaný v intervale päť rokov.

spotrebiteľ energie	celková ročná spotreba energie (priemer za tri roky) [MWh]	lehota hodnotenia
priemysel	od 5 500 do 20 000	do 31. decembra 2011
	nad 20 000	do 31. decembra 2013
pôdohospodárstvo	od 2 500 do 10 000	do 31. decembra 2011
	nad 10 000	do 31. decembra 2013

Tab. č. 1: Lehoty prvého hodnotenia energetickej náročnosti v priemysle a pôdohospodárstve podľa prílohy č. 1 zákona č. 476/2008 Z. z.

² Zákon č. 476/2008 Z. z. o efektívnosti pri používaní energie (zákon o energetickej efektívnosti) a o zmene a doplnení zákona č. 555/2005 Z. z. o energetickej hospodárnosti budov a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení zákona č. 17/2007 Z. z.

Spotrebiteľ energie v priemysle a v pôdohospodárstve bol povinný vyhodnotiť energetickú náročnosť výroby energetickým auditom prvýkrát v lehote podľa prílohy č. 1 zákona (Tab. č. 1) alebo do piatich rokov od uvedenia zariadenia do trvalej prevádzky.

Bol zavedený systém kvalifikácie pre energetických audítorov vrátane ďalšieho povinného vzdelávania a monitorovali sa výsledky z energetických auditov bez uvedenia konkrétneho podniku. Identifikátorom bolo len zaradenie podniku podľa SK NACE Rev. 2.

Keďže sa povinný energetický audit nevzťahoval na energetické podniky, ktoré sú štatisticky bilancované na úrovni primárnej energetickej spotreby, bol pre tieto podniky zavedený systém tzv. samohodnotenia. Distribútori energie každoročne vyhodnocovali účinnosť distribúcie energie (na všetkých napäťových, tlakových resp. teplotných úrovniach) a informácie poskytovali prevádzkovateľovi monitorovacieho systému energetickej efektívnosti.

Na základe výsledkov z energetických auditov v priemysle a pôdohospodárstve ako aj samohodnotenia energetických podnikov bol identifikovaný potenciál úspor energie. Tieto informácie umožnili optimalizovať nastavenie verejnej podpory na nákladovo efektívne opatrenia energetickej efektívnosti. Aplikovali sa napríklad v operačnom programe Kvalita životného prostredia.

2. Energetické audity podľa smernice o energetickej efektívnosti

Prijatím smernice 2012/27/EÚ boli ustanovené nové požiadavky na energetické audity vrátane povinných energetických auditov pre veľké podniky.

2.1. Požiadavky na energetické audity podľa smernice

Smernica zavádza povinné energetické audity pre podniky, ktoré nie sú mikro-, malý resp. stredný podnik (ďalej „MSP“) bez ohľadu na priemernú ročnú spotrebu alebo štatistického zaradenia podniku. Energetické audity sú teda povinné pre všetky „veľké podniky“ (negatívne vymedzenie podnikov, ktoré nie sú MSP)

Podniky, ktoré nie sú MSP majú podliehať energetickému auditu, ktorý nezávislým a nákladovo efektívnym spôsobom vykonávajú kvalifikovaní a/alebo akreditovaní odborníci alebo ktorý vykonávajú a na ktorý dohliadajú nezávislé orgány podľa vnútroštátnych právnych predpisov, a to do 5. decembra 2015 a potom aspoň každé štyri roky od dátumu predchádzajúceho energetického auditu.

Energetické audity majú byť uskutočňované nezávislým spôsobom na základe minimálnych kritérií založených na prílohe VI.

Energetické audity môžu byť vykonávané samostatne alebo ako súčasť širšieho environmentálneho auditu. Členské štáty môžu požadovať, aby súčasťou energetického auditu bolo posúdenie technickej a ekonomickej uskutočniteľnosti napojenia sa na existujúcu alebo plánovanú sieť centralizovaného zásobovania teplom alebo chladom.

Členské štáty môžu bez toho, aby bolo dotknuté právo Únie v oblasti štátnej pomoci, zavádzať systémy stimulov a podpory na realizáciu odporúčaní energetických auditov a podobných opatrení.

V tejto smernici už nie je uvedená možnosť nahradiť energetický audit energetickým certifikátom.

Rovnako ako v smernici 2006/32/ES sú uvedené požiadavky na odbornú spôsobilosť osôb, ktoré vykonávajú energetické audity.

Minimálne požiadavky na energetický sú uvedené v prílohe VI smernice:

- a) zakladajú sa na aktuálnych, nameraných, sledovateľných prevádzkových údajoch o spotrebe energie a (v prípade elektriny) profiloch zaťaženia;
- b) obsahujú podrobné preskúmanie profilu spotreby energie budov alebo skupín budov, priemyselných činností alebo zariadení vrátane dopravy;
- c) vychádzajú vždy, keď je to možné, z analýzy nákladov založenej na životnom cykle (LCCA) namiesto jednoduchých období návratnosti (SPP) s cieľom zohľadniť dlhodobé úspory, zostatkové hodnoty dlhodobých investícií a diskontné sadzby;
- d) sú vyvážené a dostatočne reprezentatívne, aby umožňovali vytvorenie spoľahlivého obrazu o celkovom hospodárení s energiou a spoľahlivo určili najvýznamnejšie príležitosti na zlepšenie.

Energetické audity umožňujú podrobné a overené výpočty pre navrhované opatrenia, aby bolo možné poskytovať jednoznačné informácie o potenciálnych úsporách.

Údaje použité v rámci energetického auditu musia byť uchované, aby bola možná spätná analýza v čase a ich spätné vyhládanie.

2.2. Energetické audity v zákone o energetickej efektívnosti

Povinnosti uvedené v smernici o energetickej efektívnosti boli transponované do zákona č. 321/2014 Z. z. o energetickej efektívnosti a o zmene a doplnení niektorých zákonov.³

Povinné energetické audity majú „veľké podniky“ t. j. podniky, ktoré nespĺňajú definíciu MSP. Môžu sa rozhodnúť pre jednu z možností podľa §14 ods. 1 zákona č. 321/2014 Z. z.:

- a) zabezpečiť vykonanie energetického auditu aspoň raz za štyri roky,
- b) zaviesť certifikovaný systém energetického manažérstva,⁴
- c) zaviesť certifikovaný systém environmentálneho manažérstva.⁵

Podniky, ktoré sa rozhodnú pre zavedenie certifikovaného systému environmentálneho manažérstva musia zabezpečiť, aby súčasťou tohto systému bolo vypracovanie energetického auditu v rozsahu podľa vyhlášky Ministerstva hospodárstva SR č. 179/2015 Z. z.

³ <https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2014/321/20210101.html>

⁴ Napríklad STN EN ISO 50001 Systém energetického manažérstva. Požiadavky s návodom na používanie (ISO 50001) (38 0005).

⁵ Napríklad STN EN ISO 14001 Systémy manažérstva environmentu. Požiadavky s pokynmi na použitie (ISO 14001) (83 9001).

Postup pri výkone energetického auditu je uvedený v tejto vyhláske a aplikuje sa primerane podľa špecifik konkrétneho podniku, pre ktorý sa audit vykonáva.

Vykonanie povinného energetického auditu v praxi často spôsobuje problémy najmä pre podniky s účasťou verejného sektora, ktoré majú malý počet zamestnancov, nízky obrat a aj malú spotrebu energie.

Vyskytujú sa aj prípady, či je a hlavne ktorý veľký podnik povinný vykonať energetický audit v prípade, ak sa prenajímajú priestory na podnikanie.

Už pri návrhu smernice o energetickej efektívnosti Slovenská republika navrhovala zaviesť povinnosť energetických auditov v závislosti od celkovej spotreby podniku.

3. Energetické audity podľa návrhu revízie smernice o energetickej efektívnosti

V Európskej zelenej dohode prijatej v decembri 2019 Komisia stanovila, že ide o „novú stratégiu rastu, ktorej cieľom je transformovať EÚ na spravodlivú a prosperujúcu spoločnosť s moderným a konkurencieschopným hospodárstvom, ktoré efektívne využíva zdroje, kde budú do roku 2050 čisté emisie skleníkových plynov na nule a kde hospodársky rast nezávisí od využívania zdrojov. Jej cieľom je takisto ochraňovať, šetriť a zveľaďovať prírodný kapitál EÚ a chrániť zdravie a blaho občanov pred environmentálnymi rizikami a vplyvmi“. Ak sa majú tieto ciele dosiahnuť, „energetická efektívnosť musí mať prioritu“.

Pri tejto príležitosti Komisia oznámila aj to, že predloží plán (spolu s posúdením vplyvu) s cieľom zodpovedne zvýšiť cieľovú hodnotu Únie v oblasti zníženia emisií skleníkových plynov na rok 2030, a zaviazala sa, že do júna 2021 „preskúma príslušnú energetickú legislatívu a podľa potreby navrhne jej revíziu“.

Navrhnutá revízia sa týka aj oblasti energetických auditov.

Smernica o energetickej efektívnosti bola kľúčová aj na podporu využívania energetických auditov v rámci celej Únie. Nadalej však pretrvávajú značné obmedzenia týkajúce sa napríklad nadväzujúcich opatrení po auditoch a problémov v súvislosti s uplatňovaním vymedzenia MSP, ako aj nedostatku požiadaviek a stimulov na vykonávanie systémov energetického manažérstva.

3.1. Zásadné zmeny pre povinné energetické audity

V prípade požiadaviek na energetický audit sa vykonalo osobitné posúdenie problémov s vykonávaním vymedzenia pojmu použitého v článku 8 ods. 4 smernice o energetickej efektívnosti.

Zameranie úsilia v oblasti energetických auditov na väčších odberateľov energie bude viesť k proporčne vyšším úsporám energie, čo bude mať za následok značné zníženie zaťaženia podnikov s nižšou spotrebou energie, ako aj zníženie zaťaženia orgánov verejnej správy, keďže budú môcť potrebu auditov posudzovať na základe jednoduchšieho kritéria a overovať budú musieť menší počet podnikov. Očakáva sa, že zvýšené náklady na dodržiavanie

predpisov v prípade podnikov, na ktoré sa bude ustanovenie vzťahovať naďalej, by sa mali týmto podnikom vrátiť intenzívnejším využívaním nákladovo efektívnych opatrení na zlepšenie.

V článku 11 sa kritérium pre energetické audity a systémy energetického manažérstva mení z druhov podnikov na úrovne spotreby energie a vyžaduje sa schválenie odporúčaní auditu vedením spoločnosti. Takisto sa v ňom vyžadujú systémy energetického manažérstva v spoločnostiach s najväčším odberom energie, ktoré budú pravdepodobne efektívnejšie pri zabezpečovaní väčšieho objemu investícií do nákladovo efektívnejších úspor energie pri pravdepodobne nižšom celkovom nákladovom zaťažení spoločnosti. A napokon sa v článku zavádza povinnosť monitorovať energetickú hospodárnosť dátových centier s cieľom neskoršieho zavedenia súboru „ukazovateľov udržateľnosti dátových centier“.

Priemerná spotreba podniku by mala slúžiť ako kritérium na vymedzenie uplatňovania systému energetického manažérstva a energetických auditov s cieľom zvýšiť citlivosť daných mechanizmov pri zisťovaní relevantných príležitostí na nákladovo efektívne úspory energie. Podniky, ktoré nedosahujú prahové hodnoty spotreby vymedzené na účely systémov energetického manažérstva a energetických auditov, by mali byť nabádané, aby sa podrobili energetickému auditu a zaviedli odporúčania, ktoré z daných auditov vyplývajú.

3.2. Navrhované znenie článku 11 smernice o energetickej efektívnosti

V prvom rade sa upravuje názov článku 11 „Systémy energetického manažérstva a energetické audity“.

Už z návrhu zmeny názvu je identifikovateľné, že prioritné zameranie bude na zavádzanie systémov energetického manažérstva:

1. Členské štáty zabezpečia, aby podniky s priemernou ročnou spotrebou všetkých svojich nosičov energie za predchádzajúce tri roky vyššou než 100 TJ vykonávali systém energetického manažérstva. Daný systém energetického manažérstva musí byť certifikovaný nezávislým subjektom podľa príslušnej európskej alebo medzinárodnej normy.
2. Členské štáty zabezpečia, aby podniky s priemernou ročnou spotrebou všetkých svojich nosičov energie za predchádzajúce tri roky vyššou než 10 TJ, ktoré nevykonávajú systém energetického manažérstva, podliehali energetickému auditu.
Energetické audity vykonávajú nezávislým a nákladovo efektívnym spôsobom kvalifikovaní alebo akreditovaní odborníci v súlade s požiadavkami stanovenými v článku 26 alebo ich vykonávajú a dozor nad nimi preberajú nezávislé orgány podľa vnútroštátnych právnych predpisov.
Energetické audity sa vykonávajú aspoň každé štyri roky od dátumu predchádzajúceho energetického auditu.
Výsledky energetických auditov vrátane odporúčaní, ktoré z nich vyplynuli, sa musia postúpiť riadeniu podniku.
Členské štáty zabezpečujú, aby sa výsledky a zrealizované odporúčania v náležitých prípadoch uverejňovali vo výročnej správe daného podniku.

3. Členské štáty podporujú, aby pre všetkých koncových odberateľov boli k dispozícii vysokokvalitné energetické audity, ktoré sú nákladovo efektívne a:
 - a) vykonávané nezávislým spôsobom kvalifikovanými a/alebo akreditovanými odborníkmi podľa kvalifikačných kritérií alebo
 - b) ktoré vykonávajú a na ktoré dohliadajú nezávislé orgány podľa vnútroštátnych právnych predpisov.

Energetické audity uvedené v prvom pododseku môžu vykonávať vnútro podnikoví odborníci alebo energetickí audítori pod podmienkou, že dotknutý členský štát zaviedol systém na zaistenie a kontrolu ich kvality, ktorého súčasťou je podľa potreby aj každoročný náhodný výber aspoň štatisticky významného percentuálneho podielu zo všetkých vykonaných energetických auditov.

Na účely zaistenia vysokej kvality energetických auditov a systémov energetického manažérstva členské štáty stanovujú transparentné a nediskriminačné minimálne kritériá pre energetické audity na základe prílohy VI Členské štáty zabezpečujú vykonávanie kontroly kvality v snahe zaručiť validitu a presnosť energetických auditov.

Energetické audity nezahŕňajú ustanovenia, ktoré bránia tomu, aby sa zistenia auditu zaslali ktorémukoľvek kvalifikovanému/akreditovanému poskytovateľovi energetických služieb, ak odberateľ nemá voči tomu námietky.

4. Členské štáty vypracujú programy na podporu toho, aby malé a stredné podniky, na ktoré sa nevzťahuje odsek 1 alebo 2, absolvovali energetické audity a aby následne zrealizovali odporúčania vyplývajúce z týchto auditov.

Členské štáty môžu na základe transparentných a nediskriminačných kritérií a bez toho, aby bolo dotknuté právo Únie v oblasti štátnej pomoci, zaviesť podporné schémy pre MSP, a to aj v prípade, ak uzatvorili dobrovoľné dohody, s cieľom pokryť náklady na energetický audit a realizáciu vysoko nákladovo efektívnych odporúčaní z energetických auditov v prípade, ak sa navrhnuté opatrenia zrealizujú.

Členské štáty upozornia MSP, aj prostredníctvom svojich príslušných zastupujúcich sprostredkovateľských organizácií, na konkrétne príklady toho, ako by im systémy energetického manažérstva mohli pomôcť pri podnikaní. Komisia pomáha členským štátom podporou výmeny najlepších postupov v tejto oblasti.

5. Členské štáty zostavia programy na podporu iných podnikov než MSP, na ktoré sa nevzťahujú odseky 1 alebo 2, aby absolvovali energetické audity a aby následne zrealizovali odporúčania vyplývajúce z týchto auditov.
6. Energetické audity sa považujú za audity, ktoré spĺňajú požiadavky uvedené v odseku 2, ak sú uskutočňované nezávislým spôsobom na základe minimálnych kritérií založených na prílohe VI, a ktoré sa vykonávajú na základe dobrovoľných dohôd uzavretých medzi organizáciami zainteresovaných strán a menovaným orgánom pod dohľadom príslušného členského štátu alebo iných orgánov, na ktoré príslušné orgány delegovali danú zodpovednosť, alebo Komisie.

Prístup účastníkov trhu, ktorí poskytujú energetické služby, je založený na transparentných a nediskriminačných kritériách.

7. Na podniky, ktoré uzatvárajú zmluvy o energetickej efektívnosti, sa nevzťahujú požiadavky odsekov 1 a 2 za predpokladu, že zmluvy o energetickej efektívnosti spĺňajú požiadavky stanovené v prílohe XIV.
8. Podniky, ktoré implementujú systém environmentálneho manažérstva, ktorý je certifikovaný nezávislým subjektom podľa príslušných európskych alebo medzinárodných noriem, sú vyňaté z požiadaviek odsekov 1 a 2 pokiaľ členské štáty zabezpečia, že dotknutý systém environmentálneho manažérstva zahŕňa energetický audit na základe minimálnych kritérií založených na prílohe VI.
9. Energetické audity môžu byť vykonávané samostatne alebo ako súčasť širšieho environmentálneho auditu. Členské štáty môžu požadovať, aby súčasťou energetického auditu bolo posúdenie technickej a ekonomickej uskutočniteľnosti napojenia sa na existujúcu alebo plánovanú sieť centralizovaného zásobovania teplom alebo chladom.

Členské štáty môžu bez toho, aby bolo dotknuté právo Únie v oblasti štátnej pomoci, zavádzať systémy stimulov a podpory na realizáciu odporúčaní energetických auditov a podobných opatrení.

10. Členské štáty bez toho, aby boli dotknuté odseky 1 až 9, vyžadujú, aby vlastníci a prevádzkovatelia každého dátového centra na ich území s výraznou spotrebou energie do 15. marca 2024 a potom každý rok verejne sprístupnili informácie stanovené v bode 2 prílohy VI, ktoré členské štáty následne nahlásia Komisii.

Záver

Jednou z najdôležitejších zmien návrhu revízie smernice o energetickej efektívnosti v oblasti energetických auditov je zavedenie povinnosti energetických auditov od spotreby energie, ale hlavne uprednostnenie povinného certifikovaného energetického manažérstva pre podniky s priemernou ročnou spotrebou 100 TJ (27 778 MWh). Povinné audity sa majú uplatniť pre podniky priemernou ročnou spotrebou 10 TJ (2 778 MWh).

V nasledujúcom období sa očakáva vyjadrenie, či sa povinné energetické audity budú vzťahovať len na podniky štatisticky evidované na úrovni konečnej energetickej spotreby alebo aj na úrovni primárnej energetickej spotreby.

Požiadavky, ktoré sa vzťahujú na špecialistov – energetických audítorov v SR splnené a nebude potrebná významná zmena.

Ku koncu roka 2021 Slovinské predsedníctvo predstavilo nové znenie návrhu smernice o energetickej efektívnosti na základe prvotných reakcií členských štátov a technických úprav zo strany Komisie.

Nasledujúce francúzske predsedníctvo má v pláne aktívne rokovania k návrhu smernice o energetickej efektívnosti, pričom prvé rokovanie k textu jednotlivých článkov smernice sa bude konať už v januári 2022.

Zoznam použitej literatúry

- [1] Smernica 2006/32/ES o energetickej účinnosti konečného využitia energie a o energetických službách
<https://eur-lex.europa.eu/legal-content/SK/TXT/PDF/?uri=CELEX:32006L0032&from=EN>

- [2] Smernica 2012/27/EÚ o energetickej efektívnosti
<https://eur-lex.europa.eu/legal-content/SK/TXT/PDF/?uri=CELEX:02012L0027-20210101&from=EN>

- [3] Návrh SMERNICA EURÓPSKEHO PARLAMENTU A RADY o energetickej efektívnosti (prepracované znenie), COM(2021) 558 final
https://eur-lex.europa.eu/resource.html?uri=cellar:a214c850-e574-11eb-a1a5-01aa75ed71a1.0014.02/DOC_1&format=PDF